

ΑΘΗΝΑ 15.3.2012

ΚΟΙΝΗ ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ Ο.Δ.Υ.Ε. ΚΑΙ Π.Ε.Υ.Γ.Α.Δ.

ΠΡΟΣ

1. Τον Πρόεδρο του Συμβουλίου της Επικρατείας κ. Παν. Πικραμμένο.
2. Την Γενική Επιτροπο Διοικητικών Δικαστηρίων Ελλάδος Ελένη Διακομανώλη-Ανδρειωτέλλη.
3. Τους κ.κ.Προέδρους όλων των Διοικητικών Εφετείων Ελλάδος.
4. Τους κ.κ.Προέδρους όλων των Διοικητικών Πρωτοδικείων Ελλάδος.
5. Τον Πρόεδρο της Ένωσης Διοικητικών Δικαστών Γεώργιο Φαλτσέτο.

Κύριε Πρόεδρε

Κυρία Γεν. Επίτροπε

Κυρίες και Κύριοι Πρόεδροι, Κυρίες και Κύριοι Εφέτες και Πρωτοδίκες

Κύριε Πρόεδρε της Ένωσης

Σας είναι γνωστό ότι από ετών εκκρεμεί στα Διοικητικά (αλλά και Πολιτικά) Δικαστήρια, μια μεγάλη σειρά ομαδικών αγωγών που άσκησαν συνάδελφοι δικαστικοί υπάλληλοι των Διοικητικών (και Πολιτικών) Δικαστηρίων αλλά και λοιπών κλάδων του Δημοσίου τομέα.

Οι αγωγές αυτές αφορούν την αναδρομική διεκδίκηση τής επιδοματικής παροχής των 176 ευρώ, δηλαδή την επιδίκαση στους διεκδικούντες μιάς χρηματικής παροχής η οποία, αρχικά με τις διατάξεις του άρθρου 14, Ν. 3016/2002, χορηγήθηκε αθρόα σε μία πολυάριθμη σειρά κλάδων του Δημοσίου (υπέρ τους 60) αλλά **όχι**

τον κλάδο μας και σε κάποιες άλλες μεγάλες κατηγορίες εργαζομένων (Νοσοκομείων, Ο.Τ.Α., Εκπαιδευτικών κ.λπ.).

Η άσκηση των αγωγών αυτών προφανώς δεν θα ήταν στις προθέσεις των παραληφθέντων υπαλλήλων αλλά κατέστησαν αναγκαίες όταν ο -τότε- Υπουργός Οικονομικών, με επίσημη δήλωσή του πού δημοσιεύθηκε στις εφημερίδες, μάς «παρέπεμψε» στα Δικαστήρια προκειμένου να αποκατασταθεί η ανισότητα πού προκλήθηκε από την μονομερή χορήγηση τής παροχής σε κάποιους υπαλλήλους και όχι σε εμάς.

Το πόσο δίκαιη και νόμιμη ήταν η διεκδίκησή μας αυτή, προβάλλει ενδεικτικά, κατ' αρχήν από το γεγονός ότι, ακόμη και η διευκρινιστική εγκύκλιος τού αρμοδίου Υπουργείου Οικονομικών γι' αυτήν την χαρακτηρίζει **ρ η τ ά** ως τακτική μισθολογική παροχή, σε σαφή αντιδιαστολή προς άλλες μη τακτικές και προς άλλους μισθωτούς μη δικαιούχους.

Περαιτέρω όμως, αποδεικνύονταν η βασιμότητα τής διεκδικησεώς μας και από το γεγονός ότι -παρά την ρητή κατάργηση τής ένδικης παροχής με τις διατάξεις τού Ν. 3205/2003 από 01.01.2004 και εφεξής- προβλέφθηκε η συνέχιση τής καταβολής της και μετά την ημερομηνία αυτή για όσους ήδη την ελάμβαναν με την μορφή τής προσωπικής διαφοράς.

Υπενθυμίζουμε εδώ ότι, η εκάστοτε προσωπική διαφορά «συντίθεται» **μ ό ν ο ν** από παροχές πού προϋπήρξαν μέρος των τακτικών αποδοχών.

Με τον τρόπο αυτό, βεβαίως, οι εξ αρχής ευνοηθέντες, συνέχισαν να απολαμβάνουν την παροχή αυτή αδιάλειπτα μέχρι και την 31.10.2011, ενώ παράλληλα συνεχίστηκε η αδικία εις βάρος των αρχικά παραληφθέντων, οι οποίοι συνέχισαν να παραλείπονται και -αυτονόητα- υποχρεώθηκαν σε άσκηση και νέων αγωγών...

Ωστόσο, ευθύς εξ αρχής, η συντριπτική πλειοψηφία τών Δικαστών τής ουσίας, τόσο των Διοικητικών όσο και των Πολιτικών Δικαστηρίων, αναγνωρίζοντας την σε βάρος των παραληφθέντων

υπαλλήλων μισθολογική αδικία, με σωρεία οριστικών και εν συνεχεία τελεσιδίκων αποφάσεων (κυριολεκτικά όλα τα Διοικητικά Εφετεία της Χώρας!!!), μάς δικαίωσαν και πολλοί από τους συναδέλφους μας εισέπραξαν καλοπίστως τα επιδικασθέντα χρηματικά ποσά, τα οποία – βεβαίως – δεν είχαν σχέση «καθ' ύψος» με αναδρομικές διεκδικήσεις τ. Βουλευτών (...), κυμαινόμενα από 3.000 έως 7.000 ευρώ για τον καθένα και την κάθε μία από εμάς.

Να προσθέσουμε ότι, από πλευράς Πολιτικών Δικαστηρίων το εν λόγω νομικό ζήτημα κρίθηκε υπέρ των απόψεών μας και αμετάκλητα αφού εκδόθηκαν τουλάχιστον 10 (δέκα) αποφάσεις του Αρείου Πάγου για διάφορες κατηγορίες εκ των παραληφθέντων υπαλλήλων ιδιωτικού δικαίου (Νοσοκομειακοί, Εκπαιδευτικοί, Υπάλληλοι Ο.Τ.Α. κ.λπ.)

Και ενώ τα πράγματα είχαν έτσι, «αίφνης» όλοι αντιληφθήκαμε μία «αγωνιώδη» προσπάθεια αντιστροφής τής ισχύουσας - μέχρι και τα τέλη του έτους 2010 - νομολογίας.

Συγκεκριμένα, όπως πληροφορηθήκαμε, ενώ εκκρεμούσε η έκδοση αποφάσεων επί δύο υποθέσεων που ήδη είχαν εκδικασθεί αντιμωλία στο Σ.τ.Ε. την 4^η Απριλίου 2011 και αφορούσαν συναδέλφους μας υπαλλήλους τού Διοικητικού Πρωτοδικείου Αθηνών (πράγμα που κατά τὰ συνήθη κρατούντα σημαίνει ότι, όλες οι σε εκκρεμότητα όμοιες υποθέσεις θα έπρεπε να αναβάλλονται...), εν τούτοις (με **«express» παραπομπή** -εντός 21 ημερών- από την 5μελή σύνθεση τού ΣΤ' τμήματος τού Σ.τ.Ε. στην 7μελή τοιαύτη (!!!), «προωθήθηκε» και εκδικάσθηκε την 6^η Ιουνίου 2011 **ά λ λ η** αναίρεση τού Δημοσίου κατά συναδέλφων μας υπαλλήλων τής Εισαγγελίας Θεσσαλονίκης.

(Μήπως αυτή η «πρωτότυπη» διαδικασία αποκαλύπτει ότι, οι αναμενόμενες για τις δίκες της 4^{ης} Απριλίου 2011 αποφάσεις θα απέβαιναν υπέρ ημών, γι' αυτό και έπρεπε να «επιλεγεί ταχέως» άλλη υπόθεση και δὴ η ανωτέρω εκδικασθείσα την 6^η Ιουνίου 2011;;;)

Η συγκεκριμένη «καχυποψία» μας επιτείνεται από το γεγονός ότι εκείνες οι υποθέσεις ακόμη εκκρεμούν αν και εκδικάσθηκαν προηγουμένως...).

Επισημαίνουμε μάλιστα ότι, η συγκεκριμένη υπόθεση τής 6^{ης} Ιουνίου 2011 εκδικάστηκε **ε ρ ή μ η ν** των συναδέλφων μας, παρά το αγωνιώδες αίτημα περί αναβολής τού παρισταμένου Δικηγόρου τους, ο οποίος **δεν ήταν «παρ' Αρείω Πάγω»** και -προφανώς- δεν μπορούσε να παρασταθεί νομίμως αλλά και παρά την συναίνεση -στο αίτημα περί αναβολής- τού αντιδίκου Δικηγόρου τού Δημοσίου.

Ήδη, με την έκδοση τής -ερήμην των συναδέλφων μας- υπ' αριθ. 792/2012 αποφάσεως τού Σ.τ.Ε. (η οποία αφ' ενός κρίνει -κατά την γνώμη μας προδήλως εσφαλμένα- σε βάρος τής διεκδικήσεώς μας και αφ' ετέρου παραπέμπει την υπόθεση στην Ολομέλεια τού Σ.τ.Ε. λόγω τής σπουδαιότητας τού θέματος), όλος ο κλάδος των συναδέλφων μας Δικαστικών υπαλλήλων είναι σε δίκαιο αναβρασμό.

Σε εμάς τα ανωτέρω περιγραφόμενα συμβάντα, εύλογα δημιουργούν την «πικρή» αίσθηση ότι είμαστε δέσμιοι σε «χειρουργική κλίνη», όπου καταβάλλεται προσπάθεια «ακρωτηριασμού» νομίμων δεδουλευμένων διεκδικήσεών μας.

Διεκδικήσεων οι οποίες -ωστόσο- επί σειρά ετών αναγνωρίζονταν «πανηγυρικά» ως δίκαιες από εκατοντάδες δικαστικές αποφάσεις όλων των Διοικητικών και Πολιτικών Δικαστηρίων τής Χώρας, νυν δε οι αποτελούντες τις συνθέσεις αυτών σεβαστοί μας Δικαστές, εμφανίζονται εκ των υστέρων («ελέω» αυτής τής ...«χειρουργικής» αποφάσεως), περίπου ως «αδιάβαστοι»!!!

Επισημαίνουμε, περαιτέρω, ότι εάν η ανωτέρω «εκμαιευθείσα» ερήμην μας απόφαση (και μέχρι της εκδόσεως αποφάσεως από την Ολομέλεια Σ.τ.Ε. αλλά και -πιθανότατα- από το ΑΕΔ), «επιβάλλει» σειρά ομοίων απορριπτικών αποφάσεων, ανατρεπτικών των μέχρι τώρα αντιστοίχων θετικών, όχι μόνο χιλιάδες συνάδελφοί μας θα στερηθούν αδίκως χρήματα πού ήδη τους επιδικάσθηκαν αλλά και πολλοί από εμάς θα κληθούν απρόοπτα να

επιστρέψουν -μετά από αρκετά χρόνια- χρήματα (πού καλόπιστα εισέπραξαν και βεβαίως κατανάλωσαν για τις ανάγκες των οικογενειών τους), ασφαλώς δε -υπό τις **παρούσες τραγικές οικονομικές συνθήκες** πού όλοι οι Έλληνες βιώνουμε- είναι βέβαιο ότι **δεν θα έχουν την παραμικρή δυνατότητα να το κατορθώσουν.**

Κυρίες και Κύριοι Δικαστές, γνωρίζετε άριστα την εργώδη καθημερινότητα και τον μόχθο των συναδέλφων μας, με τους οποίους στενά συνεργάζεστε, επομένως γνωρίζετε και το δίκαιο και το νόμιμο των συγκεκριμένων διεκδικήσεών τους, γι' αυτό και τους έχετε δικαιώσει στην συντριπτική πλειονότητα των αγωγών τους.

Εμείς, με όλο τον σεβασμό πού έχουμε, τόσο για την θεσμική ιδιότητά Σας αλλά και για τον καθένα και την κάθε μία από εσάς χωριστά, το μόνο πού ζητάμε είναι να συνεχίσετε να κρίνετε κατά το Σύνταγμα και τους νόμους, μακριά από «κρατιστικές αντιλήψεις» και «χειρουργικές» νοοτροπίες.

Η ιστορία διδάσκει ότι: «και οι κρίνοντες, κρίνονται»...

Αθήνα, 15 Μαρτίου 2012

Για την Ομοσπονδία Δικαστικών Υπαλλήλων Ελλάδος

Ο Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Χρήστος Λυμπερόπουλος

Δημήτριος Λιάτσος

Για την Πανελλήνια Ένωση Υπαλλήλων Γραμματείας Διοικητικών Δικαστηρίων

Η Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Πόπη Μουρίκη

Βασίλειος Βουδούρης